

ftaar imidlertid, som det jo ogsaa er fremhævet, i saa nær Forbindelse med Forslaget om Oprettelse af et Handelsdirektorat paa Indenrigsministeriets Budget, at det maa staa fast og Brast med dette. Derfor det af Indenrigsministeren foreslaaede falder, falder naturligvis ogsaa mit Forslag. I det Tilfælde, at det skulde gaa igjennem, vil jeg dog forudsætte, at man vil erkjende, at Arbejdet er voøret saa bethdeligt i Udenrigsministeriet, at det vil være nødvendigt, at faae nogle flere Kræfter til Arbejdet der. — Hvad mit Forslag om Tillæg til Ministerresidenten i Washingtons Bordpenge angaar, vil jeg bemærke, at dette Forslag er fremkommet ved et Andragende fra Gesandten selv, hvori han paa det Bestemteste har udtalt sig om Umuligheden af at komme igjennem med det, han har. Ved at undersøge Sagen næriere, er jeg kommen til det Resultat, at jeg har maattet give ham Ret deri, saaledes som Forholdene stille sig nu i Washington. Naar man tager Hensyn til, hvorledes Alt er blevet fordyret derovre, hvorledes alle Levnedsmidler, Livsformødenheder, Husleien og Saadant er voøret i Pris, og naar man endelig vil tage Hensyn til, hvorledes det Arbejde, man fordrer af Ministerresidenten, ogsaa er voøret i de senere Aar, eftersom vor Samførbidse med Amerika stadig er voøret, maa jeg give ham Ret i, at det er meget vanskeligt for ham at komme igjennem med det nuværende Beløb. Naar jeg har foreslaaet 4,000 Kroner, er jeg kommen dertil ved at se hen til, hvad andre omtrent ligestillede Magter, med hvilke vi kunne sammenligne os, give deres Repræsentanter. Jeg skal i den Henseende nævne den nordamerikanske Repræsentant her. Han har omtrent det, jeg har ønsket at bringe vor Gesandts Gage op til. Jeg har sammenlignet den med andre Landes Repræsentanters Gager f. Ex. Hollands, Belgiens og Sveriges. Han vil, i Fald han fik dette Tillæg, komme til at staa en Del tilbage for dem, navnlig for Sveriges, hvor Ministerresidenten er aflagt omtrent med det Dobbelte af det, som Gesandten vil faae, selv om han fik det foreslaaede Tillæg. Jeg tilstaaer, at jeg efter de Udtalelser, der ere fremkomne baade i Finantslovsbetænkningen og fra den ærede Ordfører, ikke tror paa, at det skulde kunne lykkes mig at naae nogen anden Afgjørelse end den, der er tilraadet af Finantsudvalget; men jeg kan dog ikke tilbageholde, at naar Finantsudvalget har udtalt, at det for Tiden ikke kan tilraade en Forhøielse, saa vil jeg dog derpaa bygge et Haab om, at den Tid ikke maa ligge altsfor fjern, da man kommer til Erkjendelse af, at de Grunde,

jeg har fremført for en Forhøielse, ere be-
rettigede, og derfor kan gaa ind paa For-
slaget. Jeg skal iøvrigt kun indskrænke mig
til denne Anbefaling.

Scharling: Lige overfor de almin-
delige Bemærkninger, den ærede Ordfører
gjorde, skal jeg udtale, at Mindretallet ikke
kan erkjende deres Rigtighed. Vi kunne ikke
erkjende, at de paaberaabte Omstændigheder
skulde have gjort det umuligt at naae til
anden Behandling af Finantsloven, førend
det nu sker, og jeg skal i saa Henseende kun
henvise til, hvad der ofte tidligere er sket i
Samlinger, hvor Thinget har været udsat
de to første Maaned, og særlig til, hvad
der er sket for 3 Aar siden under ganske til-
svarende Forhold, da det nyvalgte Thing
traadte sammen 8 Dage senere end i Aar og
Betænkningen forelaa afgiven, inden Udgangen
af Februar Maaned. Det er en Selvsølge,
at jeg ikke kan begrunde mine Udtalelser og
min Opfattelse yderligere, fordi det kun kan
ske ved at omtale selve Udvalgets Forhand-
linger, og jeg skal derfor indskrænke mig til
denne korte Udtalelse.

Ordføreren (Holstein): I Anled-
ning af den sidste ærede Talers Udtalelse
skal jeg kun sige, at jeg finder det meget for-
nuftigt, at det ærede Medlem ikke forsøger
at begrunde sin Udtalelse, den lader sig
heller ikke begrunde. Der er nemlig en væ-
sentlig Forskjel mellem, om Thinget gjen-
vælges omtrent med samme Medlemmer og
sammen Finantsudvalg, og saa det, at der
foregaar en væsentlig Forandring i Thingets
og Udvalgets Sammensætning. Naar det
ærede Medlem siger, at han vil begrunde det
ved at henvise til Udvalgets indre Historie,
saa skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at
jeg ikke tror, at det ærede Medlem vil kunne
paavise, at Udvalget har forsomt en eneste
af de sædvanlige Arbejdsdage, og han vil
ikke kunne forlange, at der skulde ansættes
extraordinære Mødedage, under Hensyn til
de andre Udvalg, som ogsaa skulle bestille
Noget.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet,
var Forhandlingen om dette Afsnit sluttet.

Formanden (Høgshro): Endrings-
forslag under Nr. 13 til § 18 hænger saa-
ledes sammen med Endringsforslaget under
Nr. 15 til § 19, at det vil være rigtigt at
udsætte Afstemningen derover, indtil der har
fundet Afstemning Sted over Endringsfor-
slaget under Nr. 15.